

Az egész világon milliók olvassák és igyekeznek tettekre váltani azt a magyarázatot, amit Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítója havonta a Szentírás egy-egy mondatához fűzött, s amely széles körben hatással van egyének és közösségek életére.

**„De ha jót cselekesztek és ugyanakkor türelmesen szenvedtek, ez értékes Isten előtt.”
(1Pét 2,20)**

Amikor Péter apostol arról beszél a közösségeknek, hogy hogyan lehet konkrétan megélni az evangélium igazi lelkületét, különös módon odafigyel a közösség minden egyes tagjának életkörülményeire, életállapotára.

Itt éppen azokhoz a rabszolgákhoz szól, akik megtértek, s akiknek – mint ahogy az akkori társadalomban élő minden rabszolgának – teljesen igazságtalanul sok meg nem értést és bántalmazást kellett elszenvedniük. Tágabb értelemben ezek a szavak minden olyan emberre vonatkoznak, akik valamikor és valahol meg nem értéseket és igazságtalanságokat kénytelenek elviselni felebarátaik részéről, legyenek azok feletteseik vagy velük egyenrangúak.

„De ha jót cselekesztek és ugyanakkor türelmesen szenvedtek, ez értékes Isten előtt.”

Az apostol azt kéri ezektől az emberektől, hogy ne ösztönös viselkedéssel válaszoljanak ezekben a helyzetekben, hanem a Jézus által tanúsított magatartás szerint cselekedjenek. Arra buzdít, hogy szeretettel válaszoljanak, kegyelmet, azaz Isten által megengedett lehetőséget lássanak a nehézségekben és a meg nem értésekben, hogy bizonyosságot tegyenek az igazi keresztény lelkületről. Ily módon, a szeretet által Krisztushoz tudják majd elvezetni azokat is, akik meg nem értést tanúsítanak velük szemben.

„De ha jót cselekesztek és ugyanakkor türelmesen szenvedtek, ez értékes Isten előtt.”

Vannak néhányan, akik ezekből vagy ezekhez hasonló szavakból kiindulva azzal vádolják a kereszténységet, hogy a minden körülmények közötti megbocsátás hirdetésével elaltatja az emberek lelkiismeretét, és nem ösztönzi őket eléggé az igazságtalanságok elleni harcra. Ez azonban nem így van. Jézus nem azért kéri tőlünk, hogy szeressük azokat is, akik nem értenek meg vagy bántanak bennünket, mert érzéketlenné akar tenni az igazságtalanságokkal szemben, sőt! Azért kéri ezt, mert meg akar tanítani bennünket egy valóban igaz társadalom építésére. Ez úgy lehetséges, ha az igazi szeretet lelkét visszük mindenhová azáltal, hogy mi kezdünk el elsőként szeretni.

„De ha jót cselekesztek és ugyanakkor türelmesen szenvedtek, ez értékes Isten előtt.”

Akkor hát hogyan éljük az e havi igét?

Ma is sokféle módon megnyilvánulhat, hogy nem értenek meg, hogy bántanak bennünket:

Kezdve a tapintatlanságtól és udvariatlanságtól egészen a rosszakarató ítélezésig, hálátlanságig, sértésekig, az igazi és súlyos igazságtalanságokig menően.

Nos, minden ilyen alkalommal is arról a szeretetről kell tanúságot tennünk, amit Jézus hozott a földre, mely mindenkire vonatkozik, azokra is, akik bántanak minket.

Ez az íge arra akarja felhívni a figyelmünket, hogy az igazság és a jog törvényes védelme mellett soha ne felejtsük el, hogy keresztényként elsődleges kötelességünk, hogy szeressük a másik embert, hogy azt az új, megértő, szívélyes és irgalommal teli magatartást tanúsítsuk iránta, mellyel Jézus fordult felénk. Így, még ha védjük is igazunkat, nem fog megromlani a kapcsolatunk, és soha sem fogunk a neheztelés vagy a bosszúállás kísértésébe esni. Ha így teszünk, Jézus szeretetének eszközeiként mi is Istenhez tudjuk majd vezetni testvérünket.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/